Tiistai 9. helmikuuta 2021

II

(Tiedonannot)

YHTEISET JULKILAUSUMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P9_TA(2021)0030

Álvaro Amaron koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö

Euroopan parlamentin päätös 9. helmikuuta 2021 Álvaro Amaron koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2019/2150(IMM))

(2021/C 465/18)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Álvaro Amaron koskemattomuuden pidättämistä koskevan pyynnön, jonka Guardan alioikeuden (Tribunal Judicial da Comarca da Guarda) paikallisen rikostuomioistuimen toinen jaosto esitti 17. lokakuuta 2019 ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 13. marraskuuta 2019,

— on kuullut Álvaro Amaroa työjärjestyksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti,

— ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 ja 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömillä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010, 6. syyskuuta 2011, 17. tammikuuta 2013 ja 19. joulukuuta 2019 antamat tuomiot ([1]),

— ottaa huomioon Portugalin tasavallan perustuslain 157 pykälän 2 ja 3 momentin sekä Portugalin tasavallan parlamentin jäsenten asemaa koskevista säännöistä 1. maaliskuuta 1993 annetun lain 7/93 11 pykälän,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan,

— ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A9-0009/2021),

A. ottaa huomioon, että toimivaltainen Guardan alioikeus on esittänyt pyynnön Álvaro Amaron parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämiseksi, koska tätä syytetään virka-aseman väärinkäytöstä, joka on säädetty rangaistavaksi teoksi 16. heinäkuuta 1987 annetun lain nro 34/87, sellaisena kuin se on muutettuna 3. syyskuuta 2010 annetulla Portugalin lailla nro 41/2010, 11 pykälässä (ideaalikonkurrenssissa taloudellisen edun tavoitteluun, joka on säädetty rangaistavaksi teoksi saman lain 23 pykälän 1 momentissa, ja kavallukseen, joka on säädetty rangaistavaksi teoksi saman lain 20 pykälän 1 momentissa), reaalikonkurrenssissa korvauksen tai tuen saamiseen liittyvään petokseen, joka on säädetty rangaistavaksi teoksi 20. tammikuuta 1984 annetun asetuksen nro 28/84 36 pykälän 1 momentin a ja c alakohdassa, 2 momentissa, 5 momentin a ja b alakohdassa ja 8 momentin b alakohdassa;

([1]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21. lokakuuta 2008, Marra v. De Gregorio ja Clemente, C-200/07 ja C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19. maaliskuuta 2010, Gollnisch v. parlamentti, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; unionin tuomioistuimen tuomio 6. syyskuuta 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17. tammikuuta 2013, Gollnisch v. parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; ja unionin tuomioistuimen tuomio 19. joulukuuta 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

B. ottaa huomioon, että Álvaro Amaro toimi Guardan pormestarina vuodesta 2013 ja hänet valittiin vuonna 2017 tähän virkaan uudelleen 11. huhtikuuta 2019 saakka; ottaa huomioon, että tehtäviään hoitaessaan hän oli vastuussa Guardan kunnan poliittisesta johdosta ja hallinnosta; ottaa huomioon, että tutkinta koskee etuuskohtelua, jonka Guardan kunta olisi myöntänyt tarjouspyyntömenettelyssä eräälle teatteriosuuskunnalle vuoden 2014 alussa kyseisen vuoden karnevaalijuhlallisuuksien järjestämiseksi;

C. ottaa huomioon, että Álvaro Amaro valittiin Euroopan parlamenttiin toukokuussa 2019;

D. ottaa huomioon, että rikosepäily ei koske Álvaro Amaron tehtäviään hoitaessaan ilmaisemia mielipiteitä tai hänen äänestyksiään Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 artiklan mukaisesti;

E. ottaa huomioon, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevassa 9 artiklassa määrätään, että Euroopan parlamentin jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;

F. ottaa huomioon, että parlamentti voi yksin päättää, pidättääkö se koskemattomuuden tietyssä tapauksessa; toteaa, että parlamentti voi kohtuudella ottaa huomioon jäsenen kannan päättäessään, pidätetäänkö hänen koskemattomuutensa vai ei ([2]); ottaa huomioon, että kuulemisessaan Álvaro Amaro ilmaisi tukevansa parlamentaarisen koskemattomuutensa pidättämistä;

G. ottaa huomioon, että parlamentaarisen koskemattomuuden tarkoituksena on suojella parlamenttia ja sen jäseniä oikeudenkäynneiltä, jotka liittyvät parlamentin tehtävien hoitamiseen ja joita ei voida erottaa tästä toiminnasta;

H. ottaa huomioon, että Álvaro Amaroa syytetään rikoksista, jotka ovat tapahtuneet ennen hänen valitsemistaan Euroopan parlamenttiin;

I. ottaa huomioon, että tässä tapauksessa parlamentti ei löytänyt näyttöä siitä, että kyseinen oikeudenkäynti olisi pantu vireille tarkoituksena vahingoittaa jäsenen ja siten Euroopan parlamentin poliittista toimintaa (*fumus persecutionis* -olettama);

J. ottaa huomioon, että parlamenttia ei voida rinnastaa tuomioistuimeen eikä parlamentin jäsentä voida pitää koskemattomuuden pidättämistä koskevassa menettelyssä ”syytettynä” ([3]);

1. päättää pidättää Álvaro Amaron koskemattomuuden;

2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Portugalin toimivaltaisille viranomaisille ja Álvaro Amarolle.

([2]) Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15. lokakuuta 2008, Mote v. parlamentti, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, kohta 28.

([3]) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.4.2019, Briois v. parlamentti, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.